

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ECdo/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	8111203008
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8111203008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, zastúpenej splnomocnenkyňou verita, s. r. o., so sídlom v Bratislave - mestskej časti Ružinov, Miletičova 5B, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Jozef Novák, proti povinnému J. D., trvale bytom v J. Y.Í., A. XX, o vymoženie 656,99 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 3Er/236/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. augusta 2013 sp. zn. 2CoE/131/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Oprávnená podaním došlým súdnej exekútorke (JUDr. Viere Uhríkovej z Košíc) 31. januára 2011 navrhla vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie v záhlaví uvedenej sumy s príslušenstvom. Povinnosť povinného zaplatiť jej vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom z 25. októbra 2010 sp. zn. WHB0110093 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri obchodnej spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIÁČNÁ, a. s., so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 7. Súdna exekútorka následne v súlade s ustanovením § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (v znení neskorších zmien a doplnení) požiadala Okresný súd Prešov (ďalej len „exekučný súd“) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Exekučný súd uznesením z 28. septembra 2011 č. k. 3Er 236/2011 - 13, Ex 97/2011 žiadosť súdnej exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z rozhodcovského rozsudku vyplynulo, že povinnému ním bola uložená povinnosť na peňažné plnenie z dôvodu nesplatenia úveru poskytnutého mu právnu predchodkyňou oprávnenej (Poštovou bankou, a. s.) na základe zmluvy o úvere (č. 489912007 zo 14. decembra 2007). S prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah zmluvy dospel k záveru, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Uviedol, že dojednanie rozhodcovskej doložky v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je neprimeranou zmluvnou podmienkou,

ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného. Nevyhnutným dôsledkom uvedeného je nespôsobilosť rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom pre vykonanie exekúcie.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 27. augusta 2013 sp. zn. 2CoE/131/2013 uznesenie exekučného súdu ako vecne správne potvrdil [§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O. s. p.“)]. Rovnako ako exekučný súd mal za to, že v danom prípade je rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda je neplatná a neplatná rozhodcovská doložka má potom za následok, že chýba základný predpoklad vykonania exekúcie, ktorým je vykonateľný exekučný titul.

4. Proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdnu exekútorku vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenia odvolacieho súdu aj exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanoveniach § 241 ods. 2 písm. a/, b/ aj c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j., že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., dnes už i v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), ktorému bola táto vec po prvý raz predložená až v roku 2020, tak mohol pristúpiť k rozhodovaniu až po 30. júni 2016. Postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže ale dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolaní, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov C. s. p., a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo (avšak neskončilo) za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané na to oprávneným subjektom, zastúpeným tzv. advokátskou obchodnou spoločnosťou [v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p. a príslušnými ustanoveniami zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov], skúmal predovšetkým bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.), či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že to tak nie je a dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou - v tejto súvislosti porovnaj napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 73/2012, 6 Cdo 43/2013, 6 ECdo 44/2013, 6 ECdo 57/2013, 6 ECdo 290/2013, 6 ECdo 47/2014, 6 ECdo 19/2014, 1 ECdo 221/2013, 2 ECdo 81/2014, 3 ECdo 119/2013 alebo 8 ECdo 72/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne a v zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. preto už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

9. V dovolacom konaní úspešnému povinnému náhradu trov dovolacieho konania podľa § 255 ods. 1 a § 438 ods. 1 C. s. p. v spojení s čl. 17 Základných princípov rovnakého zákona nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli (tu porovnaj aj R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.